

I. Nedjelja iz Velikog Posta

marti, 13 martie 2012

Tri su avolske kućanje kojima se je Sin Božji suprotstavio u pustinji: kruh, vlast i zabava (ili cirkus).

Interesantno bi bilo produbiti se u razmatranje tih obmana jer... to je Isus "upudil"; to današnjem uvijek najviše traži.

Kruh ne-svakidašnji. 19 godina je bilo jednom mladi u, kada je sa svojom curom i njezinom mamom, u pola noći, došao vraćati (vražiti), da komički malko zamute život, a njim da isprave sve svašta i teško; ko e glede: kruha, i tale, ploti i zeta... Mislili su da ih nitko nije vidio, vratili se doma nakon dobro obavljena posla. Samo i to su zaboravili onoga i to je stvorio crnu noć i u njoj crnu mačku, crne dlake, na crnom kamenu "i a to je dragi Bog! Zato je on i dopustio da malko "kuse" i to su zgotvali. Odmah sutradan svu trojicu obuče u dan strah... tako da su se bojali ostajati sami (izgubljen dar uživanja blizine Boga)... nisu znali tko e im pomoći i kome da se obrate... drhtali su "kakom paktije" (izgubljen dar vijere u snagu Svete Crkve), mislili su da treba i i, možda, ponovo vraćati da otjera zlo (izgubljen dar vijere u snagu Sv. Ispovijedi i Sv. Pričest). Tražili dakle na početku "malo" više, pa im ostade "puno" manje! Evo zašto Isus ne e nezaslužnog kruha ispe enog po vragovim castam.

Vlast ali nad sobom. Naš sve enik Đure Patašan, kad su ga promestili da bude pomoćnik u Karaevu, je naš al džunglu odostraga za parohijom. U par godina je tamo napravio mali Raj, ja neznam imamo li u našoj Rečici taki park kakog je napravio on. Dragi moji samo je u službenju i u ljubavi život. Sve drugo je mrtvo. Danas imamo mrtavci i imaju 14, 16 ili 60 godine... oni nelaju da si odnesu papu e od vrati, da naprave postelju odkad su se digli, da obrišu u sofri odkad su jeli, da pozdrave lepo, da pomognu ili da kažu lepu rije... eto ti mrtavca koji se misli gospodar zemlje! Samo oni koji služe stvaraju i sebi i drugima Raj! Pogledajte cijeli svijet, kako izgleda ona strana gdje je vijera i pogledajte Afriku, kaka je bila prije 5.000 godina taka je i danas. Ali ako pogledamo staru Grčku i usporedimo je sa današnjom Evropom vidjet ćemo da se je napravio veliki korak naprijed, promenilo se kakom od neba do zemlje.

Onaj koji želi samo vlast i užitek taj sam sebe ništa! Pogledaj kuglu zemaljsku kakvo je i enje po elu da se događa, itavi narodi nestaju sa zemlje. Pogledaj naš Banat, gdje su nemci, mađari, esli, Slovaci, Rekaš... nema dijece, nema jednostavnog obiteljskog života nego "modernog zajedništva" koji prkosi i pljuva po svakom i anskoj zapovijedi. E, ako je tako, kaže Bog, onda bolje nikako, pa se istimo, nestajemo...

Cirkus pod kortom našega doma. Svi i sa visokog Hrama da te narod aplaudira! "kaže crni Vrag dragom Isusu. Ne e Isus jer mu veli ina nije u tome, on ima "vrhunarsvo" - sve eni ko zvanje. On je velik kada je sam, kad trpi, kad drugima oprašta, kad druge odvraća da ne skoknu "na glavu"! Kada bi ovu avolsku napast cirkusa ili "Show-a" potražili u jednom drugom svetom zvanju, a to je obiteljsko zvanje (ženidbeno) imali bi i to vidjeti. Ajde da se malko nasmijemo! Kako nastaje ljubav cure i momka? Pa, najprije se to dvoje pogleda u oči: "Ajme, vidi kako lijepe oči, ovakve još nisam vidio, sve su druge nebitne, samo me ove oči razumiju i vesele!", pa nemože više oči da im odlepi, pa onda progovore jedan drugomu: "Kamo ideš?" "Da berem jabalke!" "Ajme, Bože kakve li lijepe riječi, bere jabuke. Donesi i meni!" I tako prona u zagrljaj, a na putu ljubavi prona u i Boga koji po njihovoj ljubavi stvara uvijek- dijete. "Vidi ga kako je lijep! Hvala ti, dragi Bože, koji živi i skriven u velikom svijetlu, i to si nam se tako lijepo otkrio kroz ovo naše dijete. Sad znamo da nikada nismo sami, pa čak i onda kada nas niko ne vidi, kad smo pod plapumom Ti si s nama. uvat ćemo našu postelju kao svetinju i katedralu, jer se u njoj Tvoja ljubav pokazala

da usavrši našu!” Da, dragi moji, sve je to tako dok se ne pojavi “Profesor”, vrag koji kaže: “Ama neznate vi kako se to radi, vi ste staromodni. Promeni odmah mobilu u dormitoru i vikni svi komšije da se pofališ!”…i ti to uradiš, a oni što su ti vedeli novu postelju, odu doma i misle: “Au, au sad da sam ja malko tamo kod nji, kaki kombinezon, kaka ogledala, au, au!”…i onda kad nave er legneš polak selo misli na tebe, polak selo je u duhu zajedno s tobom i s tobom za inje to dijete. Zašto se onda udiš što, dok ljubiš svoga muža misliš na drugu stranu, neki drugi ti zavirkuje u misli i pamet. Pa ti si mu pojavila kudi da do e! Sutradan dok zajedno jedete ti gledaš u stenu. Pa koga vidiš u steni, i koliko ih vidiš? a muž? On barem digal o i na tavan kakon u nebo, a vidi komšiku kako prostira na balkonu…

Da, dragi itatelju, u tom cirkusu što nam ga ponudi Sotona sretosmo puno lijepih i zgodnih, a doma ostade ”Onej moj vol! Ona moja krava! Onej moj mutulika! Ona moja slabanoga!” Doma nam ne ostade skoro ništa, ne gledamo se više u o i, nestade jabuka, ostala samo kovadžija. Samo udri, udri, udri, i nakon 5 minuta “uffffffff!!!” izdahneš kakon konj! Pa vidiš… nakon ljubavi uzdišeš kakon kad si crkal, jer nisi duhom prave ljubavi vo en. Ponašaš se u toj katedrali bra ne ljubavi kakon koza, jagnje, slon, pa se udiš što su ti onda dijeca, jedan kako veverica kme i, drugi kakon medvid, nemožeš da ga staviš kamo po e sve sagazi i polomi. Tako je kad se više ne gleda u o i, kada duša s dušom vise ne razgovara nego ispadosmo iz Božije ruke u dno dna.

Isusova pobjeda nad kušnjom pokazuje koliko mu je važno da i mi idemo pravim putem. Tako er pokazuje da e na svijetu uvijek biti pravih žena, pravih muževa, pravih ljubavi i ženidba. Ne e nestati dijeta Božijega.

Dr. theol. Davor Lucacela